

Circulara episcopului diecezan
Ladislau

VII. / 2015

Nr. 2531/2015.

DISCHIDEREA ȘI SĂRBĂTORIREA ANULUI MILOSTIVIRII

„Avem nevoie mereu să contemplăm misterul milostivirii. Este izvor de bucurie, de seninătate și de pace. Este condiție a mântuirii noastre. Milostivire: este cuvântul care revelează misterul Preasfintei Treimi. Milostivire: este actul ultim și suprem cu care Dumnezeu ne vine în întâmpinare. Milostivire: este legea fundamentală care locuiește în inima fiecărei persoane atunci când îl privește cu ochi sinceri pe fratele pe care-l întâlnește pe drumul vieții. Milostivire: este calea care îl unește pe Dumnezeu cu omul, pentru că deschide inima la speranța de a fi iubiți pentru totdeauna în pofida limitei păcatului nostru.”

Dragi Confrați Preoți, iubiți credincioși!

Rândurile de mai sus se găsesc în cel de-al doilea paragraf al Bulei Misericordiae Vultus al Sfântului Părinte Papa Francisc, prin care acesta convoacă Jubileul Extraordinar al Milostivirii. Prin aceste gânduri Sfântul Părinte dorește să ne încurajeze, ca în anul ce urmează să aprofundăm în noi înșine și să promovăm în mediul nostru înconjurător, experimentarea unui minunat adevăr. Misterul milostivirii, căci despre acesta este vorba, dorește să ne conducă la găsirea lui Dumnezeu, pentru ca descoperindu-L și experimentând în viața noastră îngrijirea sa iubitoare, să putem găsi calea unii către alții, să împărtășim dragostea sa înălțătoare, precum și frumusețea bunătății sale. Anul Milostivirii în fața căruia ne aflăm, este un timp sfânt extraordinar, care ne atrage atenția: **Dumnezeu a căutat calea către om**, și continuă să caute această cale, deoarece suntem importanți și valoroși pentru El. *„Vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu. Și suntem.” (1In 3, 1)* Acest timp sfânt ne atrage atenția și asupra faptului că, în viața noastră trebuie să realizăm acea iubire, pe care Dumnezeu o revarsă asupra noastră cu bunătate. Să face deci în așa fel, încât **calea ce conduce de la Dumnezeu către noi, să devină calea ce ne unește pe noi unii de alții**, să depășim condițiile confuze, să eliminăm incertitudinea și disperarea din jurul nostru, să ne străduim în a crea o lume mai umană, în care să nu existe persoane izolate, abandonate, sau marginalizate de către societate datorită bolii, vârstei sau altor probleme. *„În aceasta am cunoscut*

iubirea: el și-a dat viața pentru noi. La fel și noi suntem datori să ne dăm viețile pentru frați... să nu iubim numai cu vorba sau cu limba, ci cu fapta și adevărul!”(1In 3, 16.18). În această dublă încurajare ni se arată opera miraculoasă a lui Dumnezeu: El ne dăruiește dragostea și mila Sa fără de măsură, ținându-ne în brațe chiar și în cele mai întunecate meandre ale vieții, purtându-ne pe umeri, așa cum se poate vedea și pe emblema anului sfânt. Și face toate acestea nu pentru sine, ci pentru noi, ca și noi să procedăm la fel cu frații noștri.

Putem să ne întrebăm: oare ce l-a determinat pe Sfântul Părinte, să anunțe un astfel de an sfânt extraordinar? Răspunsul cel mai elocvent la această întrebare ni-l oferă tocmai bula de convocare. Am putea să ne gândim că preocuparea în legătură cu evenimentele, aspirațiile și evoluția lumii de astăzi l-au determinat pe Sfântul Părinte să formuleze o astfel de invitație: să ne oprim, să ne dedicăm puțin timp nouă înșine, să privim cine suntem cu adevărat. Să cutezăm să scoatem la vedere comorile noastre, pe care lumea de azi de multe ori le desconsideră, și să le așezăm din nou în centrul vieții noastre. **Suntem copiii lui Dumnezeu** și nimeni nu ne poate răpi această identitate – a spus Sfântul Părinte într-una din omeliile sale, la 5 iulie 2013. Putem de asemenea să ne gândim că povara greutăților lumii, nenumăratele suferințe și răni care apar zi de zi în atâtea țări și locuri în viața oamenilor și a popoarelor, să fi fost acestea cele care l-au determinat pe Sfântul Părinte să desemneze calea către vindecare și eliberare. Această cale nu ne este străină, această cale începe cu noi: printr-un angajament personal de întoarcere către Dumnezeu. Deoarece **unde ne trăim viața de zi cu zi, acolo putem să creăm o lume mai bună, mai frumoasă.** Acest timp sfânt ne invită la împărtășirea bunurilor primite de la Dumnezeu, pentru ca harul reînnoirii să cuprindă în mod eficient și după voința Lui această lume, și pe fiecare om în parte.

Anul Sfânt extraordinar al Milostivirii, precum am comunicat și în circulara precedentă, va începe în data de **8 decembrie 2015** și se va încheia în **duminica Cristos Rege din 2016**. Pentru a putea trăi în mod corespunzător și fructuos acest timp sfânt, să urmărim cu atenție și interes comunicările, sugestiile și informațiile utile, pe toate canalele care ne stau la dispoziție. În circularele diecezane vor fi publicate ocaziile și posibilitățile de sărbătorire a anului sfânt, care pot reprezenta pentru toți calea înnoirii spirituale. În prezenta scrisoare circulară, doresc să aduc în atenția confrăților preoți, a persoanelor consacrate, a catehetilor și a credincioșilor următoarele:

1. Cu ocazia hramului capelei episcopale am oferit fiecărui preot, călugăr și catehet câte o copie a bulei *Misericordiae Vultus*. Scrisoarea Sfântului Părinte ne poate fi de mare ajutor în interpretarea și explicare importanței anului sfânt. Să o studiem cu atenție, și să medităm asupra ei. Vă rog pe toți, ca **această scrisoare să fie prezentată și prelucrată în fiecare biserică.** Prima parte a anului sfânt este o perioadă adecvată pentru aceasta, chiar și perioada postului

mare. Bula papală poate fi o un izvor de inspirație pe parcursul anului sfânt, în întocmirea omeliilor despre milostivire.

2. Dorim să semnalăm anul sfânt extraordinar și printr-un **steag bisericesc pregătit în acest scop**. Acesta va putea fi preluat la sediul episcopal, și va fi așezat în altar, într-un loc vizibil, în apropierea anvonului și al altarului principal. Steagul poartă culorile papale și prezintă emblema anului sfânt. Semnificația emblemei trebuie explicată credincioșilor conform informațiilor prezentate în circulara precedentă.

3. La cererea Sfântului Părinte, și în catedrala noastră va fi proclamată o poartă sfântă, numită Poarta Milostivirii Divine. Deschiderea acesteia va avea loc într-un cadru solemn în data de **13 decembrie 2015, orele 16.00**. Pregătirea pentru sfânta liturghie va începe la orele 15.00. După aceasta vom porni în procesiune pentru deschiderea porții, ceremoie urmată de sfânta liturghie oficiată de către arhiepiscopul Piero MARINI, ceremoniarul de odinioară al Sfântului Ioan Paul II. **Îi invit și îi aștept cu drag la această ceremonie de deschidere a porții sfinte pe toți confrății mei preoți, persoanele consacrate și persoanele laice aflate în slujba bisericii**. Să facem tot posibilul, ca și credincioșii să participe în număr cât mai mare la acest moment liturgic extraordinar.

4. Pe parcursul anului sfânt, **credincioșii parohiilor vor sosi în pelerinaj la catedrală**, pentru ca intrând prin poarta milostivirii să aibă parte de harul înnoirii, respectiv de iertare totală a păcatelor. Din aceste considerente decretez prima zi de joi a fiecărei luni **Zi de Pelerinaj Jubiliar**, zi în care credincioșii parohiilor diecezei noastre sunt așteptați în catedrala din Oradea la liturghia comună, conform programului stabilit. În aceste zile, la Oradea sfânta liturghie serală se va celebra numai în catedrală (în lunile de iarnă de la ora 17.00, în cele de vară de la ora 18.00). Dorim să promovăm în cadrul credincioșilor noștri trăirea intensă și fructuoasă a timpului dedicat milostivirii divine, prin asigurarea de preoți care vor rosti omeliile și vor administra sacramentul reconcilierii. Dincolo de aceste date prestabilite, suntem deschiși oricărei solicitări: primim pelerini în orice altă zi a anului, cu condiția să se anunțe din timp.

5. Timpul de har în fața căruia ne aflăm este o bună ocazie să ne oferim în spirit de rugăciune lui Dumnezeu, Tatăl Milostivirii pe noi înșine, familiile noastre, dieceza noastră, întreaga lume. **La sfârșitul fiecărei sfinte liturghii, după binecuvântare, vom recita împreună cu credincioșii următoarea rugăciune:**

Doamne Isuse Cristoase,

tu ne-ai învățat să fim milostivi asemenea Tatălui ceresc, și ne-ai spus că cine te vede pe Tine îl vede pe Tatăl. Arată-ne chipul tău și vom fi mântuiți.

Privirea ta plină de iubire i-a eliberat pe Zaheu și pe Matei de robia banului; pe femeia păcătoasă și pe Magdalena le-a eliberat de la statornicirea fericirii doar în creatură; pe Petru l-a făcut să plângă după ce te-a trădat, și i-a asigurat Paradisul tâlharului căit.

Fă să ascultăm cuvintele pe care i le-ai spus samaritenei ca și cum le-ai fi adresat fiecăruia dintre noi: „Dacă ai cunoaște darul lui Dumnezeu!”

Tu ești chipul văzut al Tatălui nevăzut, al lui Dumnezeu care-și manifestă atotputernicia mai ales prin iertare și milostivire: fă ca Biserica să fie în lume chipul văzut al Tău, Domnul nostru, înviat și în slavă.

Tu ai voit ca și miniștrii tăi sacri să fie înveșmântați în slăbiciune ca să simtă compasiunea cuvenită pentru aceia care se află în neștiință și eroare; fă ca oricine se apropie de vreunul dintre slujitorii tăi să se simtă așteptat, iubit și iertat de Dumnezeu.

Trimite-l pe Duhul tău și consacra-ne pe toți prin ungera lui, pentru ca Jubileul Milostivirii să fie un an al harului Domnului, iar Biserica să cu reînnoit entuziasm să le ducă celor săraci mesajul plin de bucurie, să proclame celor închiși și asuprași eliberarea, iar celor orbi să le redea vederea.

Îți cerem aceasta prin mijlocirea Fecioarei Maria Maica Milostivirii, Ție care viețuiești și domnești în unire cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Amin

6. Pe parcursul anului sfânt **să facem referire în cadrul sfintelor liturghii la importanța timpului de har.** În timpul postului mare să punem accent pe **reconciliere**, ca și condiție esențială a trăirii milostivirii divine. Fiecare paroh să ofere destul timp credincioșilor săi, ca purificați prin sacramentul reconcilierii să poată înainta pe calea ce duce către Tatăl cel Milostiv. Să organizăm exerciții spirituale parohiale, misiuni populare. Îi rog pe confrății preoți, să dea dovadă de deschidere în cazul în care primesc astfel de invitații, să se ajute între ei, spre binele spiritual al credincioșilor.

„În acest an jubiliar, Biserica să devină ecou al cuvântului lui Dumnezeu care răsună puternic și convingător ca un cuvânt și un gest de iertare, de sprijin, de ajutor, de iubire.” (Misericordiae Vultus 25) Să privim acest timp de har în fața căruia ne aflăm, ca pe un dar extraordinar al lui Dumnezeu, în care să ne simțim stimulați la faptele milostivirii, la bunătate și iubire creștină în familie, comunitățile noastre și în întreaga lume.

†Ladislau m.p.
episcop